

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobkyně: **Green Gas DPB, a.s.**
sídlem Rudé armády 637, 739 21 Paskov
zastoupené advokátem JUDr. Mgr. Tomášem Sequensem
sídlem Jungmannova 745/24, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlem 28. října 2771/117, 702 18 Ostrava

za účasti: **Veolia Průmyslové služby ČR, a. s.**
sídlem Zelená 2061/88a, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory
zastoupené advokátem JUDr. Martinem Šebkem
sídlem Moravská 1553/52, 120 00 Praha 2 - Vinohrady

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 9. 2020, č. j. MSK 95294/2020
a rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2020, č. j. MSK 95321/2020

takto:

- I. Žaloby se **zamítají**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou ze dne 9. 11. 2020 domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 95294/2020 ze dne 18. 9. 2020, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Stonava (dále jen „prvostupňový orgán“) č. j. OÚST/ST/115/2019 ze dne 5. 6. 2020, kterým dodatečně povolil stavbu nazvanou „Dodávka a instalace kogeneračních jednotek – Teplárna ČSM Sever – KGJ14“.
2. Druhou podanou žalobou ze dne 9. 11. 2020 se žalobkyně domáhala přezkumu rozhodnutí žalovaného č. j. MSK 95321/2020 ze dne 17. 9. 2020, jímž bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Obecního úřadu Stonava (dále jen „prvostupňový orgán“) č. j. OÚST/ST/114/2019 ze dne 29. 5. 2020, kterým dodatečně povolil stavbu nazvanou „Dodávka a instalace kogeneračních jednotek – Teplárna ČSM Sever – KGJ12“.
3. Žalobkyně v podaných žalobách shodně namítala, že Veolia Průmyslové služby ČR, a.s. (dále jen jako „stavebník“) jako stavebník vybudovala stavbu bez jakékoliv dohody se žalobkyní a také bez jakéhokoli stavebně-právního oprávnění, přičemž v řízení o dodatečném povolení stavby zneužívá stavebník faktu, že stavba již byla vybudována a vyvíjí na žalobkyni nepřiměřený nátlak s cílem uzavření dohody o odběru degazačního plynu. Dále namítá nesprávné právní hodnocení věci, které shledává v absenci řádné úpravy technických a bezpečnostních parametrů odběrů degazačního plynu nutného pro provoz stavby, která může ohrozit vlastnické právo žalobkyně k lokální distribuční soustavě coby sousední stavbě, opětovně nesprávně právně posoudil jako otázku vztahující se výhradně k soukromoprávnímu smluvnímu vztahu žalobkyně a stavebníka. Jelikož odběr degazačního plynu z lokální distribuční soustavy nutný pro provoz stavby může z technického a bezpečnostního hlediska ovlivnit provoz a funkčnost celé lokální distribuční soustavy a tak přímo ohrozit vlastnické právo žalobkyně k lokální distribuční soustavě jako sousední stavby, a tím se dostal do rozporu s § 94o odst. 3 SZ (Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.). A v poslední řadě žalobkyně namítala, že nebyly stanoveny žádné podmínky pro uvedení stavby do trvalého provozu jakkoli je zřejmé, že stavbu je nutno užívat v souladu s příslušnými bezpečnostními předpisy.
4. Žalobkyně se ve výše vymezených žalobách shodně domáhala přezkumu rozhodnutí týkající se dodatečného povolení shodných staveb. Jelikož spolu žaloby skutkově souvisí, krajský soud je postupem podle § 39 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) spojil usnesením č. j. 25 A 246/2020-50 ze dne 20. 6. 2022 ke společnému projednání s tím, že budou nadále vedeny pod sp. zn. 25 A 246/2020.
5. Žalovaný ve svých vyjádřeních k žalobám ze dne 13. 1. 2021 k žalobním námitkám uvedl, že plynovodní přípojka, na kterou stavebník předmětnou stavbu napojil je právě ve vlastnictví stavebníka. Tato stávající plynovodní přípojka, která byla

napojena na plynovod ve vlastnictví žalobkyně, a s tím spojené předpoklady pro její užívání, byly předmětem samostatného posouzení při vydání opatření podle stavebního zákona – zmiňovaný územní souhlas ze dne 11. 7. 2019 pro plynovod ve vlastnictví stavebníka. S ohledem na to nelze dospět k závěru, že napojením předmětné stavby na stávající plynovod stavebníka je přímo dotčeno vlastnické právo žalobkyně. V daném případě není rozhodná skutečnost, že na stávající plynovodní přípojku ve vlastnictví stavebníka byly následně napojeny také další stavby kogeneračních jednotek, neboť tyto jednotky stavebník

napojoval na stávající plynovodní přípojku v jeho vlastnictví. Tímto napojením stavby stavebník v řízení prokázal jeden z předpokladů dodatečného povolení stavby, tj. napojení stavby na technickou infrastrukturu umožňující její užívání. Dále dle žalovaného je pouze na žalobkyni a stavebníkovi, aby si smluvně zajistili právě takovou dodávku požadovaného média degazačního plynu, která bude zaručovat, že stavebník bude užívat stavbu v souladu s příslušnými bezpečnostními předpisy, tedy i předpisy, které upravují právě technické a bezpečnostní parametry dodávek degazačního plynu do předmětné stavby. Stavební úřad a žalovaný posuzují toliko napojení stavby na technickou infrastrukturu umožňující její užívání, splnění tohoto požadavku bylo ve stavebním řízení po stránce stavebně-technické potvrzeno. Žalobkyni namítaná absence smluvního nastavení dodávek degazačního plynu je otázkou vztahující se k obchodním zájmům účastníka řízení vyplývajícím ze soukromoprávního smluvního vztahu. Řešení těchto vztahů není předmětem posuzování dle ustanovení stavebního zákona. Navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

6. Stavebník jako zúčastněná osoba podal své vyjádření k věci dne 11. 1. 2021, ve kterém uvedl, že žalobkyně ve svých podáních uvádí možné negativní důsledky spojené s provozem povolené stavby, nikoliv s její samotnou existencí. Žalobkyně se pokouší vytvořit dojem, že samo povolení výstavby předmětné kogenerační jednotky představuje riziko nekontrolovaného odběru degazačního plynu a dokonce riziko výbuchu, skutečnost je však odlišná a žádné takové riziko nehrozí. Již dlouhodobě, od roku 2008 se uskutečňují dodávky degazačního plynu, dochází k nim v odběrných místech schválených oběma smluvními stranami, která jsou osazena měřidly a jsou pod kontrolou žalobkyně. Stavba kogenerační jednotky bude připojena již na existující plynovou přípojku ve vlastnictví stavebníka a žalobkyně bude mít nad odměrným místem plnou kontrolu (tak jako měl již před zahájením dotčeného stavebního řízení, pokud by stavebník odebíral pro svá stávající zařízení degazační plyn v rozporu se smlouvou). Žalobkyně má možnost fyzicky omezit dodávky degazačního plynu, resp. tyto dodávky účinně regulovat (viz vzájemné dopisy). Co se týká podmínky – žalobkyně se znovu domáhá toho, aby správní orgán odstranil pochybnosti žalobkyně ohledně platnosti smlouvy mezi jí a stavebníkem, na jejímž základě se přitom do dnešního dne uskutečňují dodávky degazačního plynu. Pokud by stavebník neměl smluvní nárok na provádění odběru degazačního plynu od žalobkyně a žalobkyně neměla povinnost tento degazační plyn stavebníkovi dodávat, nepocitovala by žalobkyně žádnou obavu z výstavby kogenerační jednotky, neboť by mohla uzavřít přívod degazačního plynu, ať již v odběrném či jiném místě, a nemohlo by ani

teoreticky dojít k ohrožení funkčnosti a provozu lokální distribuční soustavy ani k jeho „nekontrolovanému odběru“. Podmínky budoucího provozování kogenerační jednotky stanovené žalobkyní ve stavebním řízení byly stavebníkem při provádění stavby akceptovány a splněny. Existence smluvního vztahu, na jehož základě se mezi nimi uskutečňují dodávky degazačního plynu, nemůže být podmínkou vydání dodatečného povolení a tedy i budoucí existence stavby již z toho důvodu, že jakákoliv z těchto smluv může být v souladu s jejími ustanoveními ukončena. Pokud by byla argumentace žalobkyně správná, pak by takové ukončení smlouvy muselo znamenat konec existence dané stavby a tato by tudíž měla být odstraněna, resp. by se muselo jednat o stavbu dočasnou, jejíž doba trvání by byla omezena trváním smluvního vztahu. Pouhá obava z možného porušení smluvních vztahů při užívání stavby, nemůže být základem pro oprávněné námitky účastníka stavebního řízení ani pro negativní rozhodnutí správní či pro zrušení vydaného stavebního povolení soudem.

7. Usnesením ze dne 21. 1. 2021, č. j. 25 A 246/2020-36, a usnesením ze dne 21. 1. 2021, č. j. 25 A 247/2020-38, nebyl žalobě přiznán odkladný účinek, a to především z důvodu, že

soud měl za to, že nebylo osvědčení, že při provozu předmětné stavby hrozí nekontrolovatelný odběr, když je žalobkyně schopna regulovat dodávky degazačního plynu, případně uzavřít ventily v potrubí, jímž je veden ani, že samotné rozhodnutí bez dalšího stavebníka opravňuje k provozu předmětné stavby. Žalobkyně neosvědčila, z čeho dovozuje hrozbu nekontrolovatelného odběru degazačního plynu, proto soud dospěl k závěru, že žalobkyně dostatečně neosvědčila existenci újmy pro zohlednění při rozhodnutí o návrhu na přiznání odkladného účinku žaloby.

8. Podle § 65 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, v platném znění (dále jen „s. ř. s.“), se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti.
9. Krajský soud přezkoumal v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Dospěl k závěru, že žaloby jsou nedůvodné.
10. Dne 14. 9. 2022 proběhlo u Krajského soudu v Ostravě jednání. Žalobkyně, žalovaný i stavebník zde setrval na svém stanovisku. A na závěr žalobkyně upozorňuje, že je provozovatelem distribuční soustavy a bylo na stavebníkovi, aby se s žalobkyní dohodl na technických a bezpečnostních parametrech. Upozorňuje na řád distribuční soustavy schválený ERÚ, podle kterého musí odběratel pro připojení splnit řadu podmínek. Není-li tu tedy dohoda mezi žalobkyní a stavebníkem, nemůže kogenerační jednotka vzniknout a fungovat. Žalovaný závěrem zdůrazňuje, že předmětem řízení je dodatečné povolení stavby a stavbu nelze provozovat bez kolaudačního souhlasu, jehož předmětem právě budou podmínky provozu. Pokud se týká dodržení provozního řádu, to je věc v kompetenci ERÚ. Nyní posuzovaná stavba se napojuje na

přípojku ve vlastnictví stavebníka, proto v nyní přezkoumávaném řízení nebyly žalobkyní namítané skutečnosti rozhodné. Stavebník závěrem uvádí, že pro celou stavbu je zpracován projekt, proti jehož parametrům žalobkyně nikdy neměla námitky. Kogenerační jednotka je napojena na přípojku stavebníka, která se nachází až za odběrným místem; v místě je stará kogenerační jednotka, kterou stavebník řádně provozuje v souladu s energetickým zákonem. Celá nejistota panuje jen ohledně smluvního zastřešení dodávek mezi žalobkyní a stavebníkem.

11. Z obsahu správních spisů soud zjistil následující:
12. Dne 3. 7. 2019 byla doručena na Stavební úřad Stonava (dále jen „prvostupňový orgán“) žádost o vydání dodatečného společného povolení, podána stavebníkem. Za účelem stavebního záměru Dodávka a instalace kogeneračních jednotek – Teplárna ČSM Sever – KGJ14 na pozemcích parc. č. 3746/1 a 3746/69 v k. ú. Stonava. Prvostupňový orgán zahájil dne 11. 7. 2019 řízení o odstranění výše uvedené stavby. Dne 15. 7. 2019 oznámil zahájení řízení o dodatečné povolení stavby účastníkům řízení a dotčeným orgánům. A zároveň stanovil lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žalobkyně se vyjádřila přípisem ze dne 29. 7. 2019 tak, že k projektové dokumentaci nemají námitky, ale dodatečné povolení je možné pouze poté, co dojde k odstranění přetrvávajících nejasností ohledně nastavení dodávek degazačního plynu užívaného v rámci provozu dané stavby, a to zejména z hlediska množství a kvality dodávek v dané lokalitě a s ohledem na související nejasnosti týkající se technické a praktické realizace takových dodávek, včetně možnosti napojení na stávající potrubní rozvody žalobkyně, která je držitelem licence na distribuci plynu vydané ERÚ a jako licencovaný distributor je odpovědný za řádnou technickou realizaci daných dodávek a jejich bezpečnost. Dne 30. 7. 2019 proběhlo na místě stavby ústní jednání s kontrolní prohlídkou, o čemž byl sepsán protokol. Dne 31. 7. 2019 obdržel prvostupňový orgán od stavebníka smlouvu na dodávky degazačního plynu pro teplárenské provoz y a dodatky k dané smlouvě, ze které je patrné, že množství a kvalita dodávaného degazačního plynu je dostačující. Na základě toho dne 5. 8. 2019 požádal prvostupňový orgán žalobkyni o vyjádření a součinnost k nastalé situaci. Dne 15. 8. 2019 obdržel prvostupňový orgán odpověď, v níž je uvedeno, že smlouvy ze dne 27. 11. 2008 již je zaniklá v důsledku objektivních právních skutečností spojených s reorganizací OKD, a.s. Přípisem ze dne 16. 8. 2019 stavebník konstatuje, že nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že smlouva na dodávky degazačního plynu pro teplárenské provoz y ze dne 27. 11. 2008 zanikla nebo že by byla právně nevýznamná. Mezi stavebníkem a žalobkyní se stále uskutečňují dodávky a odběry degazačního plynu, a to za podmínek dohodnutých právě citovanou smlouvou. Dne 23. 8. 2019 proběhlo jednání, z něhož byl pořízen protokol. Prvostupňový orgán opatřením ze dne 29. 8. 2019 dal účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 24. 9. 2019, č. j. OÚST/ST/115/2019, ve znění opravného rozhodnutí ze dne 25. 9. 2019, č. j. OÚST/ST/115/2019, prvostupňový orgán stavbu dodatečně povolil. Žalobkyně podala dne 8. 10. 2019 odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 12. 2019, č. j. MSK 184190/2019, bylo rozhodnutí zrušeno a věc vrácena prvostupňovému orgánu k novému rozhodnutí, z důvodu, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nemělo náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, protože

neobsahovalo úvahy stavebního úřadu o tom, jak se vypořádal s námitkami účastníka řízení. Dalším rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 5. 6. 2020, č. j. OÚST/ST/115/2019, prvostupňový orgán stavbu dodatečně povolil. Žalobkyně podala dne 23. 6. 2020 opět odvolání. Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 9. 2020 bylo rozhodnutí prvostupňového orgánu z části změněno a z části bylo potvrzeno a odvolání zamítnuto.

13. Dne 3. 7. 2019 byla doručena na Stavební úřad Stonava (dále jen „prvostupňový orgán“) žádost o vydání dodatečného společného povolení, podána stavebníkem. Za účelem stavebního záměru Dodávka a instalace kogeneračních jednotek – Teplárna ČSM Sever – KGJ12 na pozemcích parc. č. 3746/1 a 3746/69 v k. ú. Stonava. Dne 15. 7. 2019 oznámil prvostupňový orgán zahájení řízení o dodatečné povolení stavby účastníkům řízení a dotčeným orgánům. A zároveň stanovil lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Žalobkyně se vyjádřila přípisem ze dne 29. 7. 2019 tak, že k projektové dokumentaci nemají námitky, ale dodatečné povolení je možné pouze poté, co dojde k odstranění přetrvávajících nejasností ohledně nastavení dodávek degazačního plynu uzívaného v rámci provozu dané stavby, a to zejména z hlediska množství a kvality dodávek v dané lokalitě a s ohledem na související nejasnosti týkající se technické a praktické realizace takových dodávek, včetně možnosti napojení na stávající potrubní rozvody žalobkyně, která je držitelem licence na distribuci plynu vydané ERÚ a jako licencovaný distributor je odpovědný za řádnou technickou realizaci daných dodávek a jejich bezpečnost. Dne 30. 7. 2019 proběhlo na místě stavby ústní jednání s kontrolní prohlídkou, o čemž byl sepsán protokol. Dne 31. 7. 2019 obdržel prvostupňový orgán od stavebníka smlouvu na dodávky degazačního plynu pro teplárenské provozy a dodatky k dané smlouvě, ze které je patrné, že množství a kvalita dodávaného degazačního plynu je dostačující. Na základě toho dne 5. 8. 2019 požádal prvostupňový orgán žalobkyni o vyjádření a součinnost k nastalé situaci. Dne 13. 8. 2019 obdržel prvostupňový orgán odpověď, v níž je uvedeno, že smlouvy ze dne 27. 11. 2008 již je zaniklá v důsledku objektivních právních skutečností spojených s reorganizací OKD, a.s. Přípisem ze dne 16. 8. 2019 stavebník konstatuje, že nesouhlasí s tvrzením žalobkyně, že

smlouva na dodávky degazačního plynu pro teplárenské provozy ze dne 27. 11. 2008 zanikla nebo že by byla právně nevýznamná. Mezi stavebníkem a žalobkyní se stále uskutečňují dodávky a odběry degazačního plynu, a to za podmínek dohodnutých právě citovanou smlouvou. Dne 23. 8. 2019 proběhlo jednání, z něhož byl pořízen protokol. Prvostupňový orgán opatřením ze dne 29. 8. 2019 dal účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 20. 9. 2019, č. j. OÚST/ST/114/2019, prvostupňový orgán stavbu dodatečně povolil. Žalobkyně podala dne 9. 10. 2019 odvolání. Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 12. 2019, č. j. MSK 183962/2019, bylo rozhodnutí zrušeno a věc vrácena prvostupňovému orgánu k novému rozhodnutí, z důvodu, že odůvodnění napadeného rozhodnutí nemělo náležitosti podle § 68 odst. 3 správního řádu, protože neobsahovalo úvahy stavebního úřadu o tom, jak se vypořádal s námitkami účastníka řízení. Dalším rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 29. 5. 2020, č. j. OÚST/ST/114/2019, prvostupňový orgán stavbu dodatečně povolil. Žalobkyně podala dne 19. 6. 2020 opět odvolání.

Napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 17. 9. 2020, č. j. MSK 95321/2020, bylo rozhodnutí prvostupňového orgánu z části změněno a z části bylo potvrzeno a odvolání zamítnuto.

14. Žalobkyně namítá, že stavebník vybudoval stavbu bez jakékoliv dohody se žalobkyní a také bez jakéhokoli stavebně-právního oprávnění, přičemž v řízení o dodatečném povolení stavby zneužívá stavebník fakt, že stavba již byla vybudována a vyvíjí na žalobkyni nepřiměřený nátlak s cílem uzavření dohody o odběru degazačního plynu. K tomu krajský soud uvádí, že není pravda, že je stavba vybudována bez jakékoliv dohody se žalobkyní, neboť žalobkyně vydala souhlasné stanovisko ze dne 11. 6. 2019 jako vlastník veřejné dopravní a technické infrastruktury, jejímž předmětem jsou uvedeny i obě kogenerační jednotky. Je pravda, že v tomto souhlasném stanovisku si žalobkyně dala podmínku odstranění aktuálních nejasností ohledně nastavení dodávek degazačního plynu. V tom ale musí dát krajský soud za pravdu žalovanému, když uvádí, že dohoda o odběru degazačního plynu aneb to, jak si stavebník po dobu existence stavby smluvně zajistí kapacitně vyhovující dodávku požadovaného média ve stávajícím plynovodu, není předmětem řízení o dodatečném povolení stavby. Jde o soukromoprávní problematiku, kterou správní orgány neposuzují.
15. Žalobkyně dále namítá nesprávné právní hodnocení napadeného rozhodnutí, které shledává v absenci řádné úpravy technických a bezpečnostních parametrů odběrů degazačního plynu nutného pro provoz stavby, která může ohrozit vlastnické právo žalobkyně k lokální distribuční soustavě coby sousední stavbě, opětovně nesprávně právně posoudil jako otázku vztahující se výhradně k soukromoprávnímu smluvnímu vztahu žalobkyně a stavebníka. Jelikož odběr degazačního plynu z lokální distribuční soustavy nutný pro provoz stavby může z technického a bezpečnostního hlediska ovlivnit provoz a funkčnost celé lokální distribuční soustavy a tak přímo ohrozit vlastnické právo žalobkyně k lokální distribuční soustavě jako sousední stavby, a tím se dostal do rozporu s § 94o odst. 3 SZ (Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.). A další související námitka, že nebyly stanoveny žádné podmínky pro uvedení stavby do trvalého provozu jakkoli je zřejmé, že stavbu je nutno užívat v souladu s příslušnými bezpečnostními předpisy. K tomu krajský soud uvádí, že ve věci nebylo osvědčeno, že při provozu nekontrolovaný odběr plynu hrozí. Žalobkyně neosvědčila, z čeho dovozuje hrozbu nekontrolovaného odběru degazačního plynu; naopak stavebník doložil, že žalobkyně má nad distribuční soustavou kontrolu umožňující mu regulaci dodávek degazačního plynu, kdy žalobkyně je schopna regulovat dodávky degazačního plynu, příp. uzavřít ventily v potrubí, jímž je veden.
16. Závěrem tak krajský soud uvádí, že se zcela ztotožňuje s žalovaným v tom, že otázka, jak si stavebník po dobu existence stavby smluvně zajistí kapacitně vyhovující dodávku požadovaného média ve stávajícím plynovodu je soukromoprávní otázkou, jejíž řešení spadá do roviny občanskoprávní. Řešení otázek občanskoprávní povahy správním orgánům nepřisluší. Stavbou nebude přímo dotčeno vlastnické právo žalobkyně, neboť předmětná stavba bude napojena na stávající plynovod ve vlastnictví stavebníka, tedy na stavbu, jejíž připojení na plynovod ve vlastnictví žalobkyně a s tím spojené

předpoklady pro její užívání byly předmětem samostatného posouzení při vydání opatření podle stavebního zákona (územní souhlas ze dne 11. 7. 2019 pro plynovod stavebníka). Navíc samotné rozhodnutí o dodatečném povolení bez dalšího stavebníka neopravňuje k provozu předmětné stavby.

17. Vzhledem k tomu, že napadená rozhodnutí obsahovala všechny potřebné náležitosti, žalobní námitky nejsou důvodné. Soud proto žalobu v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
18. O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s., když žalovanému, který měl ve věci úspěch, nevznikly v souvislosti s tímto řízením podle obsahu soudního spisu žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti. Osobě zúčastněné na řízení nebyly náklady řízení přiznány dle § 60 odst. 5 s. ř. s. *a contr.*

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Ostrava 14. září 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu